

sine Gæster, end de var værd for ham. Ogsaa et Middags-selskab var for denne Mand en Forretning, der skulde betale sig.

Der var overhovedet ikke det Menneske i Verden, Gros-serer Søholm fandt nogen Grund til at genere sig for, og han respekterede kun Folk, om hvem han med Sikkerhed vidste, at de var rigere end han selv. I Øjeblikket regnede han sig for en Mand paa seks Millioner, og dette lange Tal rullede Dag og Nat paa sine tunge Nuller gennem hans Tanker. Det var fra først af hans billige Kaffe, der havde givet ham Navn og skabt hans Ry som et hjemligt Handelsgeni af amerikansk Støbning. Men iøvrigt handlede han med alt, hvad der kunde svindles med, lige fra Knappenaale til sydafrikanske Guldminer og Menneskeskæbner *en gros*.

Den nu 65-aarige Mand havde her paa Storeholt været oppe Klokken seks hver Morgen. I en gammel Overfrakke fra hans tidligere Tilværelse, med Træsko paa og Kasket inspicerede han i Staldene og paa de forskellige Arbejdspladser. Bagefter sad han et Par Timer ved sit Skrivebord med Telefonen for Øret, modtog Meldinger fra Forretningen i København og ekspederede Ordre til Handelshuse og Banker paa begge Sider af Atlanterhavet. Desuden havde han som oftest et Par Gange i Dagens Løb Forhandler med de Haandværksmestre og Entreprenører, der forestod Gaardens Ombygning, og selv om det kun drejede sig om et Træskur, kom den gamle Slagsbroder fra Borgergade straks op i ham. Hans Metode som Forretningsmand var altid den samme. Han